

دوشنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۲ ۱۵ شوال ۱۴۴۴ ۱ مه ۲۰۲۳	www.ofoghhawzah.com	دوشنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۲ ۱۵ شوال ۱۴۴۴ ۱ مه ۲۰۲۳	<div></div> <div>۷۵۰ شماره ویکم ۲ سال بیست و یکم</div>
<div><div> </div></div>		<div><div> </div></div>	<div><div> </div></div>
<div><div> </div></div>		<div><div> </div></div>	<div><div> </div></div>

پرسو و جو

با تعبیرات مختلف، با ابتکارات مختلف؛ تبیین، وسوسه‌ای را که روی آن جوان یا نوجوان اثر می‌گذارد، چه می‌تواند برطرف کند؟ باتوم که نمی‌تواند برطرف کند، آن وسوسه را تبیین می‌تواند برطرف کند.»^۱ که این رویکرد نشان‌گر این است که علی‌رغم اقدامات الزام‌آور و احیاناً جرمیه‌محور، در این باره دستگاه‌های فرهنگی و تبلیغی کشور نقشی اساسی دارند و به‌طورکلی قائل‌اند که باید در مقابل این هجمه دشمن در مسئله حجاب هم دستگاه‌ها سنجیده و با برنامه عمل نمایند؛ «منتها همه توجه داشته باشند که دشمن با نقشه و برنامه وارد این کارشده، ما هم باید با برنامه و نقشه وارد بشویم؛ کارهای بی‌قاعده و بدون برنامه نباید انجام بگیرد».^۲

- نتیجه**

تعبیر «حرام سیاسی» برای کشف حجاب اصطلاحی است که با توجه به احکام اسلام درباره حجاب و نیز نگاه ولی‌فقیه یا همان حاکم سیاسی کشور به عرصه حجاب و پوشش بیان شده است؛ یعنی اینکه ولی‌فقیه بر اساس ادله دینی و نیز عرصه مواجهه دشمنان کشور با حجاب و عفاف که ریشه در فرهنگ ایرانی نیز داشته که بی‌حجابی را یک تهدید هویتی برای جامعه و کشور تلقی کرده و آن را حرام سیاسی دانسته‌اند و این نوع قانون‌گذاری سیاسی در تمامی کشورها بر اساس هنجارهای موجود در آن جامعه رایج است و نمی‌تواند به‌خطر اختلاف‌نظری که درباره آن در بین افراد جامعه وجود دارد، از آن تعبیر به اعلام جنگ خیابانی نمود؛ چراکه در این صورت، هر الزام اجتماعی که موافقان و مخالفانی داشته باشد، شامل این حکم خواهد شد و نظام قانون‌گذاری مختل خواهد شد؛ از سوی دیگر نوع نگاه رهبر انقلاب، تأکید براین دارد که حتی اقدامات الزام‌آور درباره حجاب باید با همراه با اقدامات تبیینی و روشن‌گرانه باشد تا به نتیجه مورد نظر در جامعه برسد.

منبع: مرکز ملی پاسخگویی به سؤالات دینی

- پی‌نوشت‌ها**

- ^۱ این نکته قابل ذکر است که به‌خطر اینکه مضرات استعمال دخانیات در آن زمان از لحاظ علم پزشکی برای فقها اثبات نشده بود، از نظر شرعی مباح شمرده می‌شد؛ برخلاف امروزه که به‌خطر علم به مضرات آن، از نظر بسیاری از فقها و مراجع، استعمال دخانیات، حرام اعلام شده است.
- ^۲ (آیت‌الله)خامنه‌ای، سیدعلی، بیانات در دیدار مسئولان نظام، (۱۳۶۷/۱/۱۵)
- ^۳ (آیت‌الله)خامنه‌ای، سیدعلی، بیانات در دیدار اقشار مختلف بانوان، (۱۴۰۱/۱/۱۴)
- ^۴ (آیت‌الله)خامنه‌ای، سیدعلی، بیانات در دیدار مسئولان نظام، (۱۳۶۷/۱/۱۵)
- ^۵ (آیت‌الله)خامنه‌ای، سیدعلی، بیانات در دیدار مردم قم، (۱۴۰۱/۱/۱۹)
- ^۶ (آیت‌الله)خامنه‌ای، سیدعلی، بیانات در دیدار مسئولان نظام، (۱۴۰۲/۱/۱۵)

که این شعارهای خارج از نزاکت را سر می‌دهند، نباید ملاک بگیرید؛ زیرا اینها مزدور و اجیر شده‌اند و کاملاً مخالف اساس اسلام هستند. بسیاری از بانوان، پاکدامن و دارای عفت هستند. حجاب برای این است که عفت ایشان ماندگارتر، ریشه‌دارتر و نهادینه شود. ما خانم‌های بدحجاب و بی حجاب را نباید با ادبیات گزنده مورد بی‌احترامی قرار دهیم؛ اما از ایشان خواش می‌کنیم که به اسلام برگردند. پیام اسلام این است که می‌فرماید: «ذلکم اَظهر لقلوبکم وقلوبهن»؛ حجاب باعث می‌شود، شخصیت والائی زن با آن جایگاه رفیع و بلندی که دارد، بیشتر و بهتر شناخته شود.

• **دستگاه‌های اجرایی کشور چطور می‌توانند، با دشمن که مبارزه با حجاب را اولویت اول خود قرار داده و آن را به صحنه جنگی ترکیبی تبدیل کرده، مقابله کنند؟ آیا ورود به این حوزه فقط وظیفه فراجا و وزارت کشور است یا تمام دستگاه‌هایی که در شورای فرهنگ عمومی استان‌ها حضور دارند، بایستی برای این موضوع برنامه‌ریزی واقدام کنند؟!**

• همه دستگاه‌های مسئول بایستی برای انجام وظیفه قانونی خودشان پای کار بیایند. عمل هیچ‌یک از دستگاه‌ها نافی مسئولیت دستگاه‌های دیگر نیست. بایستی از حضور عمومی، ملی و مردمی برای ترویج ارزش‌ها، رفع موانع و جلوگیری از رواج، شیوع و شهرت ضدارزش‌ها استفاده کنیم. مهم این است که ادبیات ما، همان ادبیاتی که خداوند متعال در قرآن فرموده است، باشد. ادبیاتی که پیامبر گرامی اسلام ﷺ، امیرالمؤمنین، حضرت زهرا و اهل‌بیت ^(علیهم‌السلام) فرموده‌اند، باشد.

ادبیات ما در حوزه امر به معروف و نهی از منکر، نباید آزاددهنده و گزنده باشد که موجب لجاجت عده‌ای شود که هنوز آمادگی لازم را ندارند. همان‌طور که خداوند متعال، اولیاء و ائمه دین ^(علیهم‌السلام) فرموده‌اند، با یک ادبیات با هدف تأثیرگذاری وارد شویم و همه آیات مربوط به حوزه عفاف و حجاب، از پوشش گرفته تا نگاه، گویش، مشی، روش و شیوه حضور در مجامع عمومی را بیان کنیم. خداوند متعال می‌فرماید: «ذَلِّکُمْ اَظهر لقلوبکم وقلوبهن»؛ ما در مسئله عفاف و حجاب به دنبال ایجاد فضای سالم، امن و محیط پاک هستیم. رعایت این قانون الهی، با این هدف است که دل و جان و روح زنان و مردان پاک بماند. اظهر پاکي است و دعوت به حجاب و پوشش اسلامی در همه حوزه‌های مورد اشاره، برای این است که جامعه پاک و پاکیزه شود. این چیزی است که قرآن از همه انسان‌های خواهد.

خاک‌ریزهای این نبرد فرهنگی–هویتی است، «حرام سیاسی» اعلام نمودند.

۳. همچنین نمی‌توان ادعاکرد، این مسئله یک اعلام جنگ خیابانی است؛ یعنی اینکه با حرام سیاسی اعلام کردن آن، مدعی شویم که این مسئله به درگیری مردم موافق و مخالف حجاب و حکومت می‌انجامد؛ چراکه اگر چنین ادعا داشته باشیم، باید در قبال هر قانون اجتماعی نیز، همین ادعا را مطرح نماییم؛ یعنی اینکه بگوئیم هر قانونی با‌آخ‌ره موافقان و مخالفانی داشته و وضع قانون، منجر به درگیری و جنگ خیابانی می‌شود. از سوی دیگر نحوه ورود کلیت دستگاه‌های مختلف نظام در امر حجاب و عفاف درگذشته، چندان قابل دفاع نبود و اینکه درگذشته تمام بار و وظیفه اجرای این قانون بر عهده نیروی انتظامی و به‌اصطلاح گشت ارشاد قرار داده شده بود، غلط بود و همین مسئله، همین پیش‌فرض را ایجاد کرده که حرام سیاسی بودن حجاب، منجر به جنگ خیابانی می‌شود؟ پس دستگاه‌های مختلف همانند نیروی انتظامی، نسبت به آن مسئول هستند و می‌بایست نسبت به این مسئولیتشان وارد میدان می‌شدند و البته امروزه شیوه‌های جدیدی در این‌باره در مرحله اجرا قرار گرفته که درگیری و اصطکاک اجتماعی را به حداقل می‌رساند؛ مانند طرح شناسایی و اخطار به کاشفان حجاب با دوربین‌های هوشمند، مانند شیوه‌ای که در جرائم رانندگی اعمال می‌شود؛ البته همان‌گونه که اشاره خواهد شد، رویکرد حقیقی درباره حجاب، بسندگی به الزامات قانونی نیست و باید اقدامات تبیینی و روشن‌گرانه انجام گیرد و در واقع الزام قانونی بدون تبیین حجاب، ناقص و ناکارآمد خواهد بود.

۴. اما فارغ از تمام مطالب فوق و اقدامات قانونی و الزامات شرعی و سیاسی که رهبری در مورد حجاب فرموده‌اند، اگر کسی به کلیت دیدگاه ایشان درباره اصل حجاب و نوع نگاه ایشان به بدحجابان و بی‌حجابان نگاه اندازد، متوجه خواهد شد که ایشان علی‌رغم بیان الزامات قانونی در این‌باره، به اقدامات تبیینی و روشن‌گرانه درباره حجاب هم تأکید دارند؛ اولاً از نگاه جایگاه دینی، ایشان قائل‌اند که «آن‌کسانی که حجاب را به‌طور کامل رعایت نمی‌کنند، این‌ها را نباید مَثَمِّم کرد به بی‌دینی و ضدانقلابی»^۳ و در همین دیدار اخیر هم درباره بی‌حجابان چنین گفتند: «خیلی از این‌ها کسانی هستند که اهل دین‌اند، اهل تَصَرُّع‌اند، اهل ماه رمضان‌اند، اهل گریه و دعایند».^۴ پس ابتدائاً با آفتوش پدرانه و دین‌مدارانه این قشر را جامعه را پذیرفته و از سوی دیگر با توجه به هجمه رسانه‌ای دشمن در موضوع حجاب، به اصل تبیین در این‌باره نقش کلیدی می‌دهند: «دشمن در رأس نقشه‌هایش تبلیغات است؛ به قول خودشان پروپاگانداست. علاج پروپاگاندا تبیین است؛ تبیین حقیقت از زبان‌های مختلف، از حنجره‌های مختلف،

کشف حجاب

حرام سیاسی یا شرعی؟

دگراندیشان علی‌رغم اجماع فقها و علمای اسلام بر ضرورت حجاب در دین اسلام، ادعاهای دیگری را در این‌باره مطرح کرده و قائل هستند که وجوب حجاب از لحاظ دینی و شرعی مردود است و بر این اساس، قطعاً عده‌ای از زنان دین‌مدار جامعه که به کشف حجاب روی آورده‌اند، تحت تأثیر چنین القائاتی، ضرورت حجاب را از نظر شرعی قبول نداشته و ندارند و از اقدام خود دفاع دینی می‌نمایند و لذا مقام معظم رهبری، با اشراف و اطلاعی که از جبهه دشمن و هجمه مزدوران آن به فرهنگ حیا و عفاف ایران اسلامی دارند و با توجه به تلاش رسانه‌های غربی برای شکستن پرده‌ها و دریدن هرگونه هنجار عرفی و فرهنگی که اولین نتیجه آن، نابودی بنیاد خانواده در کشور است، گناه کشف حجاب را که یکی از اولین و مهم‌ترین

اعلام حرام سیاسی بودن کشف حجاب، خطاب به این دسته از زنان و بانوان کشور چنین گفتند: «خیلی از کسانی که کشف حجاب می‌کنند، نمی‌دانند این را؛ اگر بدانند که پشت این کاری که این‌ها دارند می‌کنند، چه کسانی هستند، قطعاً نمی‌کنند؛ من می‌دانم خیلی از این‌ها کسانی هستند که اهل دین‌اند، اهل تَصَرُّع‌اند، اهل ماه رمضان‌اند، اهل گریه و دعایند. [منتها] توجه ندارند که چه کسی پشت این سیاست رفع حجاب و مبارزه با حجاب است. جاسوس‌های دشمن، دستگاه‌های جاسوسی دشمن، دنبال این قضیه هستند. اگر بدانند، حتماً نمی‌کنند.»^۱

۲. با توضیحات فوق می‌توان تبیین جدیدی از فلسفه تعبیر حرام سیاسی توسط رهبری نمود؛ چراکه در سال‌های گذشته عده‌ای از نویسندگان و

- مقدمه**

رهبر معظم انقلاب در دیدار با کارگزاران نظام در تبیین الزام شرعی و قانونی حجاب فرمودند: «در مسئله پوشش، حجاب، محدودیتی شرعی و قانونی است نه محدودیتی دولتی، و کشف حجاب نیز، هم حرام شرعی است هم حرام سیاسی.» «حرام سیاسی» از تعابیر جدیدی است که ایشان مطرح فرمودند. از آنجا که هر حکم فقهی باید مستند به مبنا و قاعده فقهی– اصولی باشد، حکم مذکور هم از این نظر مستثنی نخواهد بود. البته قید سیاسی به‌معنی عدم حرمت شرعی بودن نیست؛ بلکه بنا بر ادله ولایت فقیه، حاکم شرع اسلامی، می‌تواند با ادنی که از سوی شارع مقدس دارد، بنا بر مصلحت جامعه اسلامی هر حکمی را صادر کند و بر همگان حتی دیگر مراجع تقلید و مقلدین آنها، تبعیت از آن لازم و واجب است. متن پیش رو پاسخ مرکز ملی پاسخ‌گویی به سؤالات دینی در پاسخ به این سؤال است که چرا برای اولین‌بار رهبری انقلاب کشف حجاب عده‌ای در کشور را علاوه بر «حرام شرعی»، «حرام سیاسی» معرفی کردند.

۱. در توضیح واژه حرام سیاسی باید گفت که همان‌گونه که از معنای لفظی آن روشن است، یعنی اقدامی که از منظر سیاسی (اجتماعی و حکومتی) خلاف شمرده می‌شود و این مسئله در هر نظام و ساختار حکومتی و اجتماعی در سرتاسر دنیا مرسوم است که چنین خلاف (حرام)‌هایی را برای جامعه وضع نمایند؛ ولی از آنجایی که دین اسلام عجین باسیاست است، حرام‌های آن محدود به حوزه شخصی و فردی نیست و در عرصه اجتماع نیز محرماتی دارد و برای همین است که رهبر انقلاب از کشف حجاب علاوه بر حرام شرعی به حرام سیاسی نیز تعبیر کردند. البته این نیز جای توضیح دارد. اظهارنظر درباره حرام سیاسی به‌عنوان یک «حکم فقهی اجتماعی» در صلاحیت هرکسی حتی به‌صرف اجتهاد و مرجعیت نیست؛ بلکه این از شئون حاکم جامعه یا همان ولی‌فقیه است که با توجه به ادله اسلامی و نیز در نظر گرفتن مصالح و مفاسد جامعه چنین حکمی را صادر می‌نماید؛ البته گاهی این حرام سیاسی به‌طور صریح و به‌اصطلاح فقهی به‌طور اولیه در دین و شرع به حرام بودن آن اشاره شده است، مانند همین مسئله کشف حجاب که شرع به حرمت آن تأکید دارد و در ادامه ولی‌فقیه هم، با توجه به فضای اجتماعی و مفاسد و مصالح جامعه، آن حکم را (حرام سیاسی) تصریح و تأیید می‌نماید و گاهی هم این حرام سیاسی به کاری تعلق می‌گیرد که بر اساس ادله و متون دینی، حکم حرمت برای آن بار نشده است؛ همانند اقدام آیت‌الله میرزای شیرازی ^(رحمته‌الله علیه) در حرام اعلام نمودن استعمال تنباکو در دوران قاجار برای مخالفت با قرارداد استعماری رژی که در واقع حرام اعلام کردن چیزی بود که در آن زمان مشکلی از نظر شرع نداشته و یک عمل مباح به‌حساب می‌آمد؛ ولی میرزای شیرازی به‌خطر مفاسدی که این قرارداد برای اقتصاد کشور داشت و تسلط بیگانه را بر مردم ایران در پی داشت، استعمال تنباکو در آن زمان را نه‌تنها حرام بلکه در حکم محاربه با امام زمان ^(علیه‌السلام) اعلام نمود.

پس رهبری در دیدار با مسئولان نظام درباره مسئله‌ای اعلام حرمت سیاسی کرده که مابه‌ازای شرعی نیز داشته و از سوی دیگر، از لحاظ فرهنگی و اجتماعی، با توجه به فرهنگ و هویت ایرانیان یک تهدید ضد فرهنگی و ضد هویتی به‌حساب آمده و بر همین اساس، دشمنان ایران اسلامی با برنامه و طرح‌های مختلف در پی ترویج آن بوده و بر آن تمرکز کرده‌اند و بر همین اساس، رهبری با زبانی مشفقانه در همان سخنرانی و پس از

- اهمیت و جایگاه حجاب، در دین اسلام چگونه است؟ آیا حجاب صرفاً نوعی ارزش دینی است یا ضامن حفظ و بقای سلامت جامعه و خود بانوان خواهد بود؟**
 - بحث مهم در حوزه عفاف و حجاب، مسئله دعوت، ارشاد و تبیین درست است. کسی نمی‌تواند بگوید دعوت به تبیین صورت پذیرفته؛ زیرا به‌نظر ما مسئله از نظر شرعی برای همه به‌طور فراگیر و به درستی تبیین و اتمام حجت نشده است. به‌همین جهت اولویت اول، تبیین اصل موضوع است. دعوت به خیر و خوبی یک وظیفه، ارشاد جاهل، یک واجب و تبیین درست مسائل دینی، یک مسئولیت است. امر به معروف و نهی از منکر یک واجب الهی است. حجاب حکم مسلم اسلاری است. کشف حجاب نیز گناه و حرام قطعی است؛ اما همه باید توجه کنیم که اهانت و توهین به دیگران ولو کسانی که بی‌حجاب و بدحجاب هستند، شایسته نیست. باید همه مراحل امر به معروف و نهی از منکر، منطقی و معمول، شرعی و درست انجام بگیرد که توهین در آن هیچ جایی ندارد.

بایستی در مقام تبیین به مباحثی از جمله ستر؛ یعنی پوشش و حدود آن و نظر و محض بصر، یعنی نگاه و شرایط آن، موضوع قول و گفتار، سخن گفتن و نحوه آن، بحث مشی، راه رفتن و چگونگی آن، نوع ارتباط با دیگران و حضور در جامعه و فعالیت‌های اجتماعی بانوان و شرایط آن به‌جد مورد توجه قرار بگیرد. امروز در فرهنگ عمومی بحث ستر و پوشش به‌عنوان حجاب شناخته می‌شود و از موضوعات مهم به‌شمار می‌رود. همین موضوع بیشتر باعث آزرگی خاطر عده‌ای شده است.

- آیه مقننه و روسری**

ما در قرآن آیاتی داریم که مرتبط با مسئله مقننه، روسری، چادر و پوشش تمام‌قامت و اندام خانم‌هاست. سوره مبارکه نور آیه ۳۱ می‌فرماید: «وَلِيُضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰی جُيُوبِهِنَّ وَلَايُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ» که یکی از مصادیق آن، مسئله مقننه و روسری است. خمر پارچه‌ای است که خانم‌ها سر، گردن، سینه و موی خود را با آن می‌پوشانند. اگر امروز قرار باشد، پارچه‌ای چنین کاربردی داشته باشد، ما در فرهنگ عمومی به روسری یا مقننه تفسیر می‌کنیم.

- آیه چادر**

سوره مبارکه احزاب آیه ۵۹ می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّلرَّأْجِاجِ وَ لِبَنَاتِكِ وَ لِنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ ذِئْبِنَ عَلَیْهِنَّ مِنْ جَلْبِیْبِهِنَّ ذَلِكْ أَذْنٰی اَنْ یَعْرِفْنَ فَلَا یُؤْذِنَنَّ وَ کَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَحِیْمًا»؛ جلایب جمع جلباب است که یک پارچه فراخی است که تمام قامت زن را از فرق سر تا انگشتان پای می‌پوشاند.

آیت‌الله حسینی خراسانی تشریح کرد

علت حرام سیاسی بودن کشف حجاب

اشاره: همیشه یکی از مهم‌ترین شبهات در جامعه، مستندات پوششی مانند حجاب است. برخی در مواجهه با بحث‌های حجاب، چنین اشکال می‌کنند که قرآن نامی از حجاب یا چادر و… نیاورده است؛ اما دقت در آیات متعدد نشان می‌دهد که اتفاقاً قرآن کریم ابعاد مختلفی برای حجاب قائل بوده و به تبیین همه جوانب روابط زن در جامعه پرداخته است.

از این رو خبرگزاری رسا با آیت‌الله سیداحمد حسینی خراسانی، عضو فقهای شورای نگهبان درباره ابعاد و اهمیت حجاب در دین مبین اسلام و وظیفه دستگاه‌های اجرایی کشور در این زمینه گفت‌وگو کرده است که تقدیم خوانندگان محترم هفته‌نامه افق حوزه می‌شود.

اما باید اصل «وَلَا تُجْرْنَ» را که آیه ۳۳ سوره احزاب بیان می‌فرماید، رعایت کنند.

اعتقاد من بر این است که ما ولو قدری با تأخیر باید وارد شویم؛ ولی این باعث نمی‌شود که اهمیت مسئله کم بشود. بلکه اهمیت آن همچنان باقی است و باید مسئله را برای مردم تبیین کنیم. پس تبیین حجاب را همان جهاد تبیین ببینید. نظر بنده این است که در این شرایط بایستی این آیات را به‌عنوان تبلیغ و تبیین احکام الهی برای دعوت مردم به احکام الهی به اطلاعشان برسانیم. این موضوع رسالت ذاتی رسانه ملی است که در فرصت‌های مناسب، از ظرفیت‌های بزرگی که اسلام، دین، نظام، انقلاب و خون مقدس شهدا در اختیارشان قرار گرفته، به‌درستی استفاده کند. متأسفانه ما از این فرصت‌ها غافلیم و به‌جای استفاده درست، مبتلا به فرصت‌سوزی هستیم.

• **نظر شما درباره تعبیرهای ناقص از بیانات رهبر انقلاب که القاکننده این است که باید با این پدیده کاری نداشته و مسائل مهم‌تری از جمله اقتصاد وجود دارد، چیست؟**

• البته همان‌طور که رهبر معظم و معزز انقلاب بیان فرمودند، مسئله حجاب در حقیقت فراتر از یک مسئله شرعی و دینی در حقیقت به‌عنوان یک جریان سیاسی مطرح است. ایشان به‌همین جهت فرمودند: کشف حجاب حرام شرعی و حرام سیاسی است». با نظر به این بعد حرمت سیاسی فرمودند: حتی آن‌دسته از بانوانی که احیاناً در بحث حجاب به‌نوعی گرفتار سهل‌انگاری و بی‌مبالائی شده‌اند، اگر توجه کنند که چه دست‌های

پایلی در صدد ترویج پدیده بی‌حجابی است، خود آن‌ها نیز، از این جریان حمایت و استقبال نخواهند کرد.

با این نگاه دیگر مسئله بی‌حجابی در حد مخالفت با حکم الهی به‌عنوان یک گناه مطرح نیست؛ بلکه از ناحیه عده‌ای مزدور به‌عنوان مقابله با ارزش‌های انسانی، الهی، اسلامی دنبال می‌شود که در نهایت، هدف ضربه زدن به نظام اسلامی را دارند که حاصل مجاهدت‌ها، فداکاری‌ها و ریخته شدن خون پاک هزاران شهید است.

رهبر معظم انقلاب در دیدار کارگزاران نظام فرمودند: دشمن با نقشه و برنامه وارد شده است. ما هم باید نقشه و برنامه داشته باشیم. دشمن به دنبال عصبانی کردن و حمله به تعصبات دینی است. اگر تعصبات دینی و انگیزه‌های الهی را مدیریت نکنیم، از ناحیه دینداران دلسوز خیرخواه و علاقه‌مند به ارزش‌های اسلامی، ایمانی و انقلابی، حرکتی صورت می‌گیرد و ضدانقلاب آن را برجسته می‌کند تا بگویند همین افراد طرفدار حجاب هستند. باید همان‌طور که رهبر انقلاب خواسته‌اند، هر دستگاه مطابق رسالت ذاتی خود و موازین اسلامی عمل کند.

دستگاه‌های مسئول باید این توصیه رهبر حکیم انقلاب را به‌دقت مورد ارزیابی قرار دهند. ما باید برای مقابله با بی‌حجابی با نقشه و برنامه سنجیده اسلامی، منطقی و عقلانی وارد شویم. مطمئن باشیم، اگر این اطلاع‌رسانی صورت بگیرد، بسیاری از افراد بدحجاب از توطئه‌ها مطلع خواهند شد و با دسیسه‌ها و دست‌های پنهان این ماجرا مقابله خواهند کرد. جامعه ما به دین و ارزش‌ها تعلق خاطر دارد. جوانان از دین و ارزش‌ها عبور نمی‌کنند. شما کسانی